

Stångaspelen förlägges till Roma

När den gottländska allmänheten och gutar på fastlandet för några dagar sedan nåddes av budet om att Gumbalde äng i Stånga plöjts upp var det säkert många som ställde frågan varför ingenting gjorts för att hindra detta. Gotlands Folkblad är i dag i tillfälle att närmare kunna klargöra vad som verkligen gjorts och det framgår klart och tydligt att många olika utvägar försökts — men förgäves.

En av de mest aktiva krafterna i arbetet på att rädda Stångaspelen har varit landshövding Nylander men varken hans eller andras vädjanden har förmått rubba markägaren från hans inställning att plöja upp ängen — till vad nytta är fortfarande obegräpligt.

Möjligheterna att förlägga spelen till Bosarve i Stånga föreligger nu inte heller och enda tillgängliga platsen för spelen i sommar torde bli Roma flygfält.

Landshövdingen har som ovan nämnts gjort en kraftig insats för att försöka rädda Stångaspelens fortbestånd och han

är nu synnerligen bestörtad efter den olyckliga vändning saken fått.

— Det hela är en synnerligen bedröflig historia, framgår alla med lätthet på att man i år skall få Stångaspelens 25-årsjubileum, framhåller han vid ett samtal. Jag har endast djupt beklaga, ja, fördöma den bristande sörvarekänsla gentemot gammal ärofull gottländsk idrott som ägaren av Gumbalde äng, hr Gustaf Nilsson, genom sitt uppträdande ådömt. Stångaspelen har genom sin rent gotländska och ärofulla karaktär blivit inte blott en institution, som ädragit sig ett utomordentligt stort intresse i hela vårt land och även bland många personer i utlandet, utan också blivit ett viktigt led i arbetet på att rädda de utgående gottländska idrottslekarna.

Hur man ser på spelen i hemets ledningen för vår svenska idrott framgår av ett uttalande jag efter begäran från Öks Sveriges Riksdrottsförbund, vid det bl. a. heter:

"Sveriges Riksdrottsförbund har under många år med stort intresse följt den gottländska idrotten och således särskilt uppmärksammat Stångaspelen. Ett flertal representanter för den svenska idrottens ledning har också varit närvarande vid Stångaspelen och med verklig härförelse följt de storslagas tävlingarna i de gamla gottländska idrotterna.

Riksdrottsförbundet ser uti Stångaspelen en exponent för en verklig folkidrott. Godmod torde vara det enda svenska landskap, som kan uppvisa en dylik hela folkets egen idrott, tillgänglig för alla och utövad av alla, oavsett samhällsställning eller ålder. Inom Riksdrottsförbundet har vi vid oändligt många tillfällen vid idrottligt betänade konferenser landet runt kunnat framhålla den gottländska idrotten som en förbild för landet i övrigt ifråga om sund folkidrott. Vi har också kunnat hänvisa till Stångaspelen såsom en i vårt land fullkomligt enastående livsyttring.

Det synes oss som om Stångaspelen blivit en för Gotland och gottländsk idrott ytterst betydelsefull tradition, väl värd att bevaras åt framtiden, och vi tror, att det blir svårt — ja omöjligt — att finna en plats så lämplig för dessa spel som

Stånga. Vi utalar därför våra varmaste förhoppningar, att Gumbalde äng — numera köpt över hela vårt land — även i framtiden måtte komma att stå till förfogande för dessa gottländska nationalspel."

Med hänvisning till den föga smickrande uppmärksamhet, som Nilssons uppträdande och tilltag att plöja upp den gamla minnesrika ängen väckt, och för att ingen skall få den upplåtningen, att man från olika håll ej sågt gärna allt för att få ägaren att komma på andra tankar, säger jag att jag bör framföra tillägnade till offentligheten, åter till landshövdingen.

Sedan folkskollärare Dahlgren och bankdirektör Adolf Dahlböck haft flera ingående förhandlingar med ägaren och lämnat honom, såvitt jag förstår, även ett gott köpesbud på en del av ängen, men allt misslyckats, vände de sig till mig med förfrågan, huruvida jag på något sätt skulle kunna träda hjälpsamt till, vilket jag givetvis förklarade mig gärna vilja göra. Det överenskomms att jag skulle tillskriva Stånga kommunalfullmäktige med förslag att det skulle uppta förhandlingar med Nilsson i syfte att undersöka möjligheten av att låta kommunen av honom få köpa området som sedan skulle kunna upplåtas för spelen liksom för andra ändamål. Fullmäktiges ordförande

Josef Jakobsson, tog upp förhandlingarna med ägaren medförande mitt brev, och förslag framfördes, men svaret blev i blankt nej.

— Då det uppgavs för mig, att det fanns ett annat område inom Stånga kommun, som lämpade sig för andamålet — pörkspelet fordrar som bekant särskilt beskaffad mark — nämligen på hr Gustaf Petterssons i Bosarve ägor, tillskrev jag ägaren, men har under hand fått meddelande om, att han ej kan avstå området då han behöver detta som betesmark, en sak, som man givetvis till fullo respekterar.

Hr Josef Jakobsson, som med omtanke om traditionen och sin kommun har varit mycket upplåggen om att få behålla spelen inom Stånga kommuns gränser, har i dag för mig förklarat, att man borde försöka ställa i ordning Stånga malm, vilket emellertid ej kan ske i år. Huru lång tid det kan dröja, innan denna plats blir användbar, undantrår jag mitt bedömande.

Man får väl nu göra ett försök på Roma flygfält, som jag hoppas skall få disponeras och visa sig användbart, så att 25-årsfesten, av denna för Gotland så betydande idrottsmanifestation genom en persons önsket ej skall helt behöva inställas.